

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213939
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115213939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: creditOn.cz, s.r.o., so sídlom Praha 7, Argentínska 286/38, Holešovice, IČO: 24849707, Česká republika, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 p r o t i žalovanej: C. Q., H.. XX.X.XXXX, C. S., Z. X, o zaplatenie 153,66 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 120 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,50% ročne od 11.11.2013 do zaplatenia a trovy na konania vo výške 42,83 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 33,59 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca tlačivom A - návrhom na uplatnenie pohľadávky (vzor je prílohou nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 8614/2007 z 11.1.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu) žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 153,66 Eur a úrokov z omeškania 8,5% p.a. od 11.11.2013 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom obchodnou spoločnosťou CreditOne s.r.o. a žalovanou. Išlo o zmluvu uzavretú na diaľku.

Súd mal za to, že v danom prípade sú splnené podmienky pre použitie už spomínaného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Podľa čl. 2 ods. 1 citovaného nariadenia sa totiž toto nariadenie uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2.000 Eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 3 ods. 1 citovaného nariadenia na účely tohto nariadenia je cezhraničným sporom taký spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu alebo tribunálu konajúceho vo veci.

Podľa čl. 5 ods. 1 citovaného nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie

konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 citovaného nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď ako je uvedené v prílohe III.

Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 citovaného nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty a zašle ho späť súdu alebo tribunálu alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 4 citovaného nariadenia do 14 dní od doručenia odpovede odporcu súd alebo tribunál odošle navrhovateľovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 citovaného nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v čl. 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

a/ v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;

b/ vykoná dôkazy v súlade s čl. 9 alebo

c/ predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 citovaného nariadenia súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s čl. 13.

Podľa čl. 7 ods. 3 citovaného nariadenia ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v čl. 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo proti pohľadávke.

V danom prípade po doručení vyplneného tlačiva návrhu súdu, jeho kópia aj s prílohami a vzorovým tlačivom C na odpoveď súd doručoval žalovanej. Tá si však zásielku v odbernej lehote nevyzdvihla. Súd však mal za to, že platí fikcia o doručení s poukazom na čl. 13 ods. 2 citovaného nariadenia a v náväznosti na to na čl. 4 ods. 1 písm. d/ nariadenia európskeho parlamentu a rady (ES) č. 805/2004 z 21.4.2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky.

Podľa čl. 13 ods. 2 nariadenia č. 861/2007 ak nemožno vykonať doručenie v súlade s ods. 1, doručenie sa môže vykonať akýmkoľvek spôsobom ustanoveným v čl. 13 alebo 14 nariadenia č. 805/2004.

Podľa čl. 14 ods. 1 písm. d/ nariadenia č. 805/2004 dokument o začatí súdneho konania alebo rovnocenný dokument a akékoľvek predvolanie na súdne pojednávanie môžu byť doručené dlžníkovi aj uložením dokumentu na pošte alebo u príslušných orgánov verejnej správy a vložený písomného oznámenie o tomto uložení do poštovej schránky dlžníka, za predpokladu, že písomné oznámenie jasne uvádza charakter dokumentu ako súdneho dokumentu alebo právny dôsledok oznámenia a teda že sa doručenie uskutočnilo a začínajú plynúť lehoty.

Žiadna zo strán nepožiadala o nariadenie pojednávania a keďže súd to ani nepovažoval za potrebné, vo veci rozhodol bez pojednávania (článok 5 ods. 1 nariadenia č. 861/2007).

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 22380, všeobecnými podmienkami zmluvy o pôžičke, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.4.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.4.2015 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 18.10.2013 elektronickou formou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 22380 medzi spoločnosťou CreditOne s.r.o. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Poskytnutá bola bezúčelová

pôžička 120 Eur s úrokom 33,66Eur. Žalovaná mala teda veriteľovi uhradiť 153,66 Eur. Deň splatnosti pôžičky bol dohodnutý na 11.11.2013. V zmluve je uvedené aj RPMN - 4196% a ročná úroková sadzba 426,59 %.

Z návrhu vyplýva, že žalovaná nič z pôžičky nevrátila.

Predmetnú pohľadávku spoločnosť CreditOne s.r.o. postúpila žalobcovi písomnou zmluvou zo dňa 15.4.2015 a toto postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 15.4.2015.

Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Vzhľadom na to, že splatnosť pôžičky bola necelý mesiac, nie je možné aplikovať na posúdenie zmluvy zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keďže pôsobnosť tohto zákona je vylúčená s poukazom na § 1 písm. l/ (spotrebiteľský úver nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace). Napriek tomu však niektoré ustanovenia tohto zákona platia aj pre spornú zmluvu, čo vyplýva z § 24 ods. 1, keďže žalobcu je potrebné považovať za iného veriteľa podľa § 2 písm. c/.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Znamená to, že zmluvu je potrebné posúdiť aj podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. pod písm. y/ je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

V danom prípade, aj keď v zmluve bola uvedená hodnota RPMN, neboli v nej uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet. Preto súd musel dospieť k záveru o tom, že nebola splnená obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle príslušného zákonného ustanovenia a nebola uvedená ani priemerná hodnota RPMN. V dôsledku týchto skutočností súd prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa uver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch, a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

V danom prípade žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri poskytovaní úveru jeho právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou a nepredložil jediný dôkaz o skúmaní bonity žalovanej. Nesplnenie tejto povinnosti preto opäť vedie k dôsledku o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

Zároveň však súd dodáva, že úroková sadzba vo výške 426,59% p.a. je úžernícka. Priemerná úroková sadzba v bankách pri spotrebiteľskom úvere v októbri 2013 so splatnosťou do jedného roka podľa internetovej stránky NBS činila len 10,20% p.a. Dohodnutý úrok viac ako 40 násobne presahoval túto priemernú úrokovú sadzbu. Súd pritom už vo viacerých svojich rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácie poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Podľa názoru súdu pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013 alebo 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011. Aj z uvedených dôvodov súd preto vyhodnotil časť zmluvy o pôžičke a to v časti dohody o úroku za neplatnú s poukazom na 39 a 3 ods. 1 OZ ako aj § 41 OZ.

Pre úplnosť súd poukazuje na to, že písomná forma zmluvy, ktorá je zákonom predpísaná podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je zachovaná a to s poukazom na § 40 ods. 4 OZ, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Zmluva v danom prípade bola uzatvorená elektronicky, zachytený je v nej celý jej obsah a konkretizovaní sú jej účastníci.

S poukazom na vyššie uvedené závery súd zaviazal žalovanú k zaplateniu len sumy 120 Eur, ktorá jej bola reálne poskytnutá ako pôžička a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Z prisúdenej istiny boli žalobcovi priznané aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc zo zmluvy o pôžičke, keďže žalovaný mal pôžičku vrátiť do 11.11.2013, súd priznal úroky z omeškania od nasledujúceho dňa tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Vzhľadom na to, že žalobca

uplatnil úroky z omeškania vo väčšom rozsahu ako je zákonný limit v zmysle citovaného vládneho nariadenia, súd žalobu aj v tejto časti (teda nad 5,5% ročne) zamietol.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však nebol úspešný v celom rozsahu. Úspech mal v podiele 78% a neúspech v podiele 22%, preto súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 56% (78-22). Trovy konania žalobcu predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,98 Eur za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 16,60 eur. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a to dva x 8,39 Eur a napokon 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 9,99Eur. Celkove teda žalobca uplatnil náhradu trov konania vo výške 76,48 Eur, z toho súd mu priznal 42,83 Eur, čo je 56% a z uplatnených trov právneho zastúpenia 56% predstavuje sumu 33,59 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.